

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám. (Žalm 23)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 10, 1 - 10)

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam jinudy, to je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otevře a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas. Za cizím však nikdy nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“ Ježíš jim pověděl toto přirovnání, ale oni nepochopili, co jim tím chce říci. Ježíš proto řekl znovu: „Amen, amen, pravím vám: Já jsem dveře k ovcím. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neuposlechly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly v hojnosti.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Když pastýř vstoupí do ohrady a začne ovce svolávat, spontánně poznají jeho hlas, neboť jej znají již dávno. Jeho volání je jim známé od samého počátku. To je podstata Ježíšovy zvěsti: nepřináší nějaké neznámé učení a tajné poznání odněkud z daleka, ani morálku a pravidla pro šťastný život, která by byla pro obyčejného člověka sama o sobě nedosažitelná. Ježíš místo toho hovoří pouze – pokud se to dá nazvat „pouze“ – o tom, co je každému člověku vepsáno do hloubi jeho bytí: odkud vlastně přišel, kde se nyní nachází se svým bytím, kam v konečném důsledku směřuje. Tak Ježíš hlásá: Ty, člověče, jsi vzešel z rukou milujícího Stvořitele; jsi svěřen sám sobě a ponechán, abys žil svobodně svůj život; přesto, nebudeš na tento život sám, budeš se mít za kým uchýlit; a na konci na tebe někdo čeká, aby tě znovu přijal do svých rukou se vším, čeho jsi ve své prožité svobodě dosáhl – i s tím, v čem jsi selhal, což mu v pohnutí lítosti můžeš svěřit, aby ti bylo odpuštěno a uzdraveno. To je Ježíšovo poselství. A tohoto Boha potvrzuje uzdravováním nemocných, sycením hladových a nakonec přijetím svého osudu na Golgotě – aby pak tento Bůh potvrdil sám sebe vzkříšením svého Syna.

SLOVO KŘEŠTANA

„Mé ovce slyší můj hlas...“ Možná si často klademe otázku, jak vlastně slyšíme hlas svého Pastýře – hlas Ježíše. Určitě je nezpochybnitelné, že Bůh promlouvá ke každému z nás svým osobitým způsobem, na míru šitým našim potřebám – tedy na míru šitým naší aktuální schopností porozumět Jeho hlasu. Takto si Bůh dokáže zavolat naprosto kohokoli, i toho nejzarputilejšího ateistu. Už tady se ukazuje Jeho nedozírná moc – jak dokonale zná každého, kterého stvořil, stejně jako pastýř zná každou svou ovci. Pastýř ví, že tamta ovce potřebuje něžnější přístup, protože je citlivější, a jiná zase důraznější povel, protože je svéhlavá. Tamta se ráda toulá, jiná se zase nehne od svého pastýře ani na krok. Jediným cílem dobrého pastýře je vodit své ovce po bezpečných stezkách. Je to On – můj pastýř, který zná všechny stezky, na které já ani nedohlédnu. Povede mě bezpečně po stezkách života, pokud Ho budu poslouchat. Ačkoli Bůh uplatňuje ve své dokonalé trpělivosti osobní přístup, vede nás k jedinému – k objektivní pravdě, ke svému hlasu v Písmu svatém. Hlas Boha není jediný, který na nás v tomto světě mluví, a člověk se nechá velmi snadno svést do jiného stáda, i když si je jistý, že zrovna on žádnou „ovcí“ není. Bůh nám sebe vtiskl do Staré i Nové smlouvy a Jeho pravdy jsou naprosto neměnné, nezávislé na epoše, ve které žijeme. Je až zarážející, kolik lidí, i křesťanů, dnes volá po tom, že je potřeba Bibli přepsat a přizpůsobit ji dnešní době. Jistě, mohu si tak vymyslet vlastního boha a následovat jeho. Bible je hutná, náročná, ukotvená v každém detailu. Není to román k nedělní kávě. Bible je Boží slovo a Bůh je nad naše pochopení. Do Písma svatého nám však dal vše, co potřebujeme o Něm a o tomto světě vědět. Číst Bibli je životní styl, vášeň a láska, je to i každodenní závislost. Je to jediný, opravdu jediný způsob, jak si být jistý, že můj pastýř je Ježíš Kristus. Bůh nikdy nebude rozporovat hlas, kterým mluvím v Písmu. Čtení Písma mohu doplnit desítkami dalších činností, ale ničím ho nelze nahradit.

(Monika Klimparová)

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SVATÁ KATEŘINA SIENSKÁ

Kateřina Sienská se narodila 25. března 1347 v Sieně jako dcera barvíře vlny Jacoba Benincasy, byla jeho 24. dítětem. Již od sedmi let měla vidění a v šestnácti letech vstoupila do třetího řádu sv. Dominika a začala žít v ústraní v dílně svého otce. Shromažďovala jídlo a oblečení pro chudé a kázala. V r. 1374 se jejím duchovním vůdcem stal generální magistr dominikánů Raymondo di Capua. Ten v roce 1393 sepsal její první životopis. Kateřina dokázala přesvědčit papeže Řehoře XI., aby přišel z Avignonu do Říma, ale bohužel kardinálové v Avignonu následně zvolili protipapeže, tak schizma pokračovalo. V r. 1375 pocítila Kateřina během pobytu v Pise stigmata, Kristovy rány, a uzavřela mystické manželství s Ježíšem. Poslední léta svého života strávila Kateřina v Římě, kde pečovala o ženy trpící malomocenstvím, 29. dubna 1380 zemřela. Byla pohřbena pod hlavním oltářem kostela Santa Maria sopra Minerva v Římě, ale její hlava byla převezena do kostela San Domenico v Sieně. Ačkoli byly její vize terčem mnoha kritik, mimo jiné ze strany významného teologa Jeana de Gersona, jejich záznamy v *Dialogu s Boží prozřetelností* byly nakonec uznány za pravé. Kromě toho se dochovalo 381 jejích dopisů. Papež Pius II. prohlásil Kateřinu za svatou v roce 1461. V r. 1930 byla prohlášena za patronku Itálie a papež Pavel VI. ji v roce 1970 povýšil na učitelku církve. Její svátek se slaví 29. dubna.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Další schůzka svatomořické skupiny pro projekt **Propojení** proběhne v pondělí 27.4. v 18:15 hodin v setkávárně.
- I tento pátek (1.5.), na který připadá památka sv. Josefa, dělníka, zveme po mši svaté v 8 hodin na adoraci a následně v 15:00 na modlitby k Božímu milosrdenství.

AKTUALITY OBECNÉ

Matice svatohostýnská zve na **Duchovní pobyt pro seniory** od 27.4. do 29.4. na svatý Hostýn. Doprovodí vás P. Miroslav Jáně. Více na <https://www.hostyn.cz/clanek.php?id=3561>

U příležitosti 110 let od intronizace **Lva Skrbenského z Hříště** přednese docentka Jitka Jonová v úterý 28. 4. v 18 hodin v arcibiskupském paláci přednášku zaměřenou na život a působení tohoto pražského i olomouckého arcibiskupa a kardinála. Vstupné je 50 Kč.

V mých očích jsi drahá a vzácná – to je téma **duchovního cvičení pro ženy**, které se účastní tohoto cvičení s biblickými tanci poprvé. Na toto cvičení zve Komunita blahoslavenství v **Dolanech** od čtvrtka večera 30. dubna do neděle oběda 3. května. Přijďte si prohloubit vědomí své důstojnosti, krásy a poslání, pod Ježíšovým pohledem. Podrobnosti a přihláška na <https://www.blahoslavenstvi.cz/v-mych-ocich-jsi-draha-a-vzacna-dc-pro-zeny>

Celostátní setkání věřících vysokoškoláků a mladých pracujících **Studentský Velehrad 2026** se opět po dvou letech uskuteční na téma „**Je čas**“ od **30. dubna do 3. května 2026**. Je čas se zastavit. Je čas mlčet a naslouchat. Je čas hledat a je čas nacházet. Je čas bořit staré zdi a stavět nové mosty. Bůh učinil všechno krásné v pravý čas. Je čas to objevit. Další info na webu <https://www.studentskyvelehrad.cz/>

PROJEKT PROPOJENÍ

První oblast zahájeného promýšlení druhého pilíře je téma **aktivního zapojení laiků**. Téma se týká **trvalých služeb** akolytů, lektorů a pro většinu nejspíš neznámou službou – katechistů (pozor, nejedná se o totéž jako katecheté). Je lepší nadále vydávat jen dočasná pověření, nebo bychom měli laikům vydávat pověření trvalá? A za jakých podmínek? Zkuste také přemýšlet!

KOUTEK MOUDROSTI

To, co v nitru naléhá na naše svědomí, abychom udělali něco dobrého, je požadavek Boha, aby se uskutečnila „jeho vůle“. (Romano Guardini)